

- դատ ի քաղաքաց. եւ են հոռմի դաւանու-
 120 թեամբ. եւ նոցա եպիսկոպոսն արհի նստի
 Ատրանայ: Եւ թէ վասն է՞ր տաճկացել են
 դաւառօք. ասին թէ եկեալ էր առ նոսա խա-
 բաճչի մի ժամանակ մի եւ վասն չքաւորու-
 թեան ուրացան գհաւատն, թէ չի տան խա-
 125 բաճ: Իսկ խարաճչիքն ժողովեալ զնացին ի
 Ղարին եւ հասկացուցին խօնթքարին, թէ
 Պօսնայիք ոչ վասն Աստուծոյ, այլ վասն խար-
 ճին տաճկացան: Վասն որոյ թաղաւորն հրա-
 մեց թէ Թող տան, թէպէտ տաճիկ եղան,
 130 բայց ի հաճիցն որ Մեքան են զնացել: Նոքա
 տեսին որ հաւ ի հաւատոց զրկեցան, համ
 խարաճ կու տան. սկսան Մէզան զնալ վասն
 խարճին: Ամէնքն հաճի են. սակաւ կայ ի մէջ
 նոցա խարաճ տվող. զոսսա կոչեն Ուռու-
 135 մեղու քաղի: Այլ եւ կայ Պօսնայու բոլորն
 շատ վանքեր Պօլղարի: Եւ հինգ միլ՝ վանք
 մի կայր մեծ եւ անվանի եւ փառաւոր. եւ
 ասին թէ երեքհարիւր գեղ թէմ ունի, ի վե-
 բայ բարձր լերին. եւ մտեալ ի ներս շրջեցաք
 140 եւ զԱստուած օրհնեցաք: Եւ հուպ վանաց
 ջերմուկն մեծ կայր, որ ՃԳ ջաղացք կու բա-
 նեցնէր, դատ եւ որիչ միմիանց. եւ սլլում
 տեղոջ ալ՝ մերձ Հուլուպոյ՝ տեսաք թաղա-
 ւորաց շինած մեծամեծ հաւուզնի եւ հուճու-
 145 բանի վիմաչէն, նման Պուրտայու խարու-
 ճայից: Եւ Պօսնու մարդն ամէն պուլղարնակ